

PASTÝŘOVA RADOST

Hošťálková 25. 6. 2017

Písně: 638, nedělní škola, skupina ECHO, 406, 510

Čtení Písma: Žalm 130

Text kázání:

1 Do jeho blízkosti přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. **2** Farizeové a zákoníci mezi sebou reptali: „On přijímá hříšníky a jí s nimi!“ **3** Pověděl jim toto podobenství: **4** „Má-li někdo z vás sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne? **5** Když ji nalezne, vezme si ji s radostí na ramena, **6** a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: ‚Radujte se se mnou, protože jsem našel ovci, která se mi ztratila.‘ **7** Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují. (Luk. 15,1-7)

Děti, těšíte se na prázdniny? Určitě! Někdo se těší už celý rok.

Děti probírají v češtině množné číslo podstatných jmen a paní učitelka se ptá: Tak děti, pěkně jsme si to vysvětlili, a teď mi řekněte, jaké je množné číslo od slova pes. Psi. A od slova dům? Domy. A jaké je množné číslo od slova neděle? A celá třída se ozve: Prázdniny!!!

V češtině se probírá také minulý, přítomný a budoucí čas. Pan učitel chce vědět, jestli to děti pochopily: "V červenci jsou prázdniny a hodně pálí sluníčko. Jaký je to čas?" A Pepíček odpoví: "To je prosím krásný čas!"

My vám přejeme, abyste si ten krásný čas prázdnin pořádně užili! Těch posledních pět dnů uteče jako voda. A až budete někde běhat, skákat do vody, jezdit na kole, někde třeba šplhat, tak dávejte pozor, aby se vám nic nestalo.

(Videoklip - puma pronásleduje medvídě, které odběhlo od medvědice. To se snaží utéct, ale puma ho dostihne. Medvídě začne křičet a puma se nakonec stáhne a odběhne, pravý důvod je ale ten, že kousek od nich je stará

medvědice, která se zastala svého mláděte. Never give up-
<https://www.youtube.com/watch?v=A0Gb2fvjKY0>)

Tak my tu sice nemáme žádné pumy, která by nás chtěla sežrat, ale i na nás může číhat ledasjaké nebezpečí. A zvlášť to platí o prázdninách. Naše Janička nedávno jezdila na kole a na něco najela nebo zavadila řídítkem o zed' a spadla. Hodně plakala. A víte, co udělala jako první? Běžela za tatínkem. Maminka zrovna nebyla po ruce. Vzal jsem ji do náruče, podíval jsem se, co se vlastně stalo, utěšil jsem ji a ona plakat přestala. Děláte to také tak? Určitě.

A nemyslete si, že jenom vy potřebujete, aby vám někdo pomohl a utěšil vás, když se vám děje něco zlého. My dospělí to máme úplně stejné. A Bible nám připomíná, že když je nám zle, když nám hrozí nějaké nebezpečí, když si nevíme rady, tak je tu vždycky někdo, ke komu můžeme běžet a kdo se nás zastane. Kdo nám pomůže. A kdo nás hledá, když někde zabloudíme. Pán Bůh. Nechce, aby nás sežrala nějaká puma. Má nás rád a záleží mu na nás.

A o tom je i ten příběh, který vyprávěl Pán Ježíš. Jedna ovečka ze stáda se mu ztratila. Šlo jí o život. Mohla spadnout do nějaké strže. Nebo ji mohla ji roztrhat divoká zvěř. Ztratila se. Ale tomu pastýři nebyla lhostejná. Záleželo mu na tom, aby se vrátila zpátky a aby se jí nic nestalo. A tak, když se nevracela, ty ostatní zavedl na pusté místo a vypravil se hledat tu ztracenou. A když ji našel, tak měl velikou radost a slavil to se svými přáteli a sousedy.

a) Pán Bůh hledá ztracené, aby je zachránil

A Pán Ježíš se ptá: Kdo z vás by to tak neudělal? Zvláštní otázka, proč se tak ptá? Možná proto, abychom si uvědomili, že nikdo z nás. Že Pán Bůh jedná jinak než my. My bychom si spíš řekli, no jedna ovce, jestli se jí něco stalo, dobře jí tak, neměla se zatoulat. Důležitějších je těch 99, ty jsou v pořádku, ty poslouchají, nikam neodbíhají. A když odejdu hledat tu jednu ztracenou, tak ji třeba také nemusím najít a ty ostatní se rozutečou! Anebo kdyby nám na té jedné opravdu záleželo, tak bychom těch 99 určitě nenechali na nějakém pustém místě, ale zavřeli bychom je do ohrady nebo do ovčince, pořádně je zaryglovali, aby tam byly v bezpečí a teprve pak bychom se vydali hledat tu ztracenou. A až bychom ji našli, tak bychom ji celí radostní vzali na ramena? Kdepak, ta by to pořádně schytala. Dostala by pořádný výprask, aby si příště pořádně rozmyslela odbíhat někam od stáda. A zasloužila by si ho. Za to že neposlouchala, za to přiděluje pastýři starosti, za to že si neváží toho, že se o ni pastýř stará, za to že je mlsná, a tak dál a tak dál.

Ale pastýř jedná jinak. Hledá ji ne proto, aby ji potrestal, ale aby ji zachránil. My máme strach, že když něco provedeme, když se zamotáme do nějakého hříchu, že nám to Pán Bůh pořádně osladí. Ale on nám chce pomoci.

Vytáhnout nás z hříchu. Privést na správnou cestu. Zachránit nás před nebezpečím. Ujistit nás o svojí blízkosti, když si připadáme ztracení, sami. Jan to shrnuje jednou větou: „**Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.**“

(1 J 1,9)

b) Kdo se to vlastně ztratil?

Kdo jsou ty ztracené ovečky? Někdo řekne, no přece, ty jsou tam venku! To jsou lidé, kteří nepoznali Boží lásku. Ti potřebují, aby je někdo našel. Lidé, kteří odešli od Pána Boha a žijí si podle svého. A církev je tu od toho, aby jim ukázala tu správnou cestu, aby jim ukázala, že jsou ztracení. Anebo že bychom měli být ostražití a dávat pozor na to, jestli se někdo neodchyluje od správné cesty a hrozí mu, že by se mohl eventuálně Pánu Bohu ztratit. A někdo by třeba pro jistotu postavil co nejvyšší zeď kolem Božích oveček, aby je náhodou nezlákala zelená travička zlého světa.

Ale kdepak! My jsme ty ztracené ovečky. Všichni potřebujeme, aby nás Pán Ježíš našel. Potřebujeme se obrátit od těch svých vlastních cest a vrátit se k němu. Jak je to v tom příběhu? Je tam jedna, která se ztratila. A pak je tam 99 těch, které se nikam nezaběhly. To byli ti farizeové, kterým se nelíbilo, že se Pán Ježíš baví s hříšníky. Mysleli si, že oni jsou ti spravedliví. Oni se nikam nezatoulali. Proč by je někdo měl hledat? Ale ztracené byly všechny. S tou jednou je to jasné. Ale těch 99 bylo ztracených také, jenom o tom nevěděly. Protože jakmile si o sobě začnu myslet, že já jsem ten spravedlivý, nikoho nepotřebuju, nakonec ani toho pastýře, a ti ostatní jsou hříšníci, ti jsou ztracení, tak se sám Pánu Bohu ztrácím. Potřebuji, aby mě Pán Ježíš našel, a nevím o tom. A jak to s těmito ovečkami dopadlo? Zůstaly samy na pustém místě, zatímco pastýř se raduje s tou, která se ztratila.

c) Proč nás Pán Bůh hledá?

Protože nás má rád. Záleží mu na nás. Každý člověk potřebuje mít někoho, kdo ho má rád. Je jako dobrý otec, který pro nás chce jenom to nejlepší. Bible říká, že Bůh miloval svět a proto dal svého Syna, abychom měli věčný život. Bůh je láska. A čeká na to, až přestaneme chodit po těch svých vlastních cestách a obrátíme se k němu, aby nás mohl najít.

Slyšel jsem příběh o mladíkovi, který žil s rodiči v jednom malém městě. Vystudoval střední školu, celkem slušně se učil, ale vztahy s rodiči byly napjaté. Občas šel někam s kamarády, pak přišel vždycky pozdě domů, pracovat se mu moc nechtělo. Rodiče mu to vyčítali, ale jakoby hrách na stěnu házeli, on si chtěl žít po svém. Nakonec se situace vyhrotila tak, že ho otec se slovy

"Takového flákače tu trpět nebudu!" vyhodil z domu. Ve vzdáleném městě si pronajal malý byt, sehnal si práci a s rodiči úplně přerušil jakýkoliv kontakt.

Uběhlo několik let. Ve firmě, ve které pracoval, získal dobré postavení, stal se z něho specialista v oboru a práce mu vyplňovala všechnen volný čas. Našel si dívku, ale neklapalo to, začal se scházet s jinou, ale ani to nevyšlo. Zůstal sám a tak když přišla nabídka od konkurenční firmy, rozhodl se, že ji přijme.

A tehdy si vzpomněl na své rodiče. Všechny spory a neshody se už mu po těch letech nezdály tak důležité. Ale protože se rozešli ve zlém a za celé ty roky se s nimi neviděl, měl obavu, jak by návštěva dopadla. A tak napsal dopis: "Milí rodiče, rozhodl jsem se, že přijmu nabídku na jinou práci a odstěhuju se do zahraničí. Posledně jsme se nerozešli v dobrém. Příští týden ale pojedu vlakem kolem našeho domu. Pokud byste chtěli, abych se u vás ještě před odjezdem zastavil, uvažte na větev jabloně před naším domem bílý kapesník."

Týden uběhl jako voda, musel vyřídit spoustu věcí a tak ho zaměstnávaly jiné starosti. Až když si sedal do vlaku, vzpomněl si na svůj dopis. Nebyl si jistý, jestli ho nakonec vůbec poslal. Pustil to ale z hlavy a začal přemýšlet, jaké to bude v nové práci. Jak se ale vlak blížil k městu, kde žili jeho rodiče, začínal být trochu nervózní. Naráz se za oknem objevily místa, které dobře znal z dětství. A už uviděl i tu jabloň, na které se jako kluk houpal. Byl podzim a listí ze všech stromů už dávno opadalo. Ale jabloň jakoby rozkvetla. Na všech větvích a větvičkách, i na těch nejtenčích, visely bílé kapesníky.

To Bůh dělá v našich srdcích. **Obrací srdce otců k synům a srdce synů k otcům. (Mal. 3,24)** Když se dotkne našeho srdce, obrací nás k sobě. Dává nám sílu odpustit těm, kdo nám ublížili. Otevírá nám oči a ukazuje nám, ne jak špatní jsou ti druzí, ale jak je to ve skutečnosti s námi. Když pak vidíme svoji bídu, pak i nedostatky druhých najednou vidíme ve zcela jiném světle. Boří přehradu mezi lidmi. A ukazuje nám, že mu na nás opravdu záleží. A že i když padáme, když se mu ztrácíme, má pro nás otevřenou náruč. Protože nás má opravdu rád. Amen.

Modlitba: *Pane Ježíši, děkujeme Ti, že ty jsi ten dobrý pastýř. Děkujeme Ti, že hledáš všechny, kteří zabloudili, kteří se ztratili Tobě i druhým lidem. Děkujeme, že jsi i nás hledal a stále hledáš, kdykoli se Ti ztrácíme. Neztrácíš s námi trpělivost a ujišťuješ nás o svojí lásce. Prosíme, chraň nás od toho, abychom se stali těmi spravedlivými, kteří Tě vlastně už nepotřebují. A dávej nám prosím citlivost na Tvůj hlas, abychom nechodili po svých cestách, ale následovali Tebe. Amen.*